

Список використаних джерел

1. Будинки на воді: світовий та вітчизняний досвід : веб-сайт. URL: <https://jak.bono.odessa.ua/articles/budinki-na-vodi-suchasnij-dosvid-budinok-bez.php/> (дата звернення: 07.04.2023).
2. Кучеренко Л. В., Мрущак І. В. Аналіз архітектурних особливостей кварталу плавучих будинків. *Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві*. 2017. № 1. С. 49–56.
3. Сучасні рішення в будівництві на воді : веб-сайт. URL: <https://liftdlyakaterov.com.ua/ua/kakie-preimushhestva-stroitelstva-doma-na-vode/> (дата звернення: 07.04.2023).

Вікторія Левченко

СУЧАСНІ МЕТОДИ РОБОТИ МУЗИЧНОГО КЕРІВНИКА У ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У роботі з дітьми сьогодні досить поширене використання технологій, що ґрунтуються на прогресивних ідеях наших попередників. Нижче, ми коротко окреслимо основні положення деяких, найпоширеніших із них.

Головна ідея системи музично-ритмічного виховання Еміля Жак-Далькроза (1865–1950) – виховання особистості через звеличення її духовного життя, залучення її до мистецтва. Музика, пов'язана з рухом, лягла в основу його методу евритмії, пізніше названого ритмічною гімнастикою (ритмікою). Загалом, система музично-ритмічного виховання Е. Жак-Далькроза передбачає: ритмічну гімнастику, сольфеджію, музично-пластичну імпровізацію. Е. Жак-Далькроз вважав ритм провідним виховним чинником, часовим й акцентним елементом усіх засобів виразності музичної мови [2, с. 35].

У педагогічній системі Марії Монтесорі (1870–1952) переважає повага до дитини, відсутність авторитарного тиску на її особистість. Один із основних сенсорних матеріалів у методиці М. Монтесорі є дзвіночок, спрямований на розвиток гостроти слуху, властивої всім людям. Для розвитку здатності розпізнавати відтінки шуму – сприймати і розрізняти різні звуки, а також для розвитку дрібної моторики і слухової пам'яті – М. Монтесорі використовувала шумові елементи, за допомогою наповнених сипучими речовинами коробочками: від піску до гальки та камінців різного розміру [2, с. 38].

Золтан Кодай (1882–1967) вважав, що не існує не музикальних дітей, а не музикальні дорослі – це ті, чия музикальність у дитинстві не була вчасно поміченою та розвиненою. Тому, на думку З. Кодая, хоровий спів є основним видом музичного навчання в закладах загальної середньої

освіти, який ефективно забезпечуватиме виховання музичного слуху, музичного сприйняття та музичних уявлень учня. Крім того, не менш важливим завданням З. Кодай вважав навчання дітей музичної грамоти, розвиток уміння співу по нотах і запису мелодії нотами зі слуху [2, с. 37].

Карл Орф (1895–1982) висловлював думку, що завдання музичного виховання не повинні зводитися лише до розвитку слуху, почуття ритму, уміння слухати музику, навчання співу, гри на музичних інструментах. Насамперед, музичне навчання має стимулювати розвиток творчої уяви, імпровізаційних і творчих здібностей дитини в процесі індивідуального та колективного музикування. Педагог радив зосереджуватися на поєднанні музики з жестами, словами, танцями та пантомімою [2, с. 36].

Основними цілями музичної освіти Шінічі Судзукі (1898–1998) – є максимальний та різноманітний розвиток усіх потенційних можливостей, які подарувала дітям природа. Методика японського педагога (школа «Виховання таланту») спрямована на розвиток таланту, поступовий і одночасний інтенсивний розвиток музикальності, тобто комплексу спеціальних музичних здібностей, серед яких: емоційна чутливість до музики, відчуття ритму, музичний слух, музична пам'ять та уява. Також, необхідно формувати і розвивати такі психологічні якості, як: цілеспрямованість, наполегливість у досягненні мети, працьовитість, зацікавленість, ентузіазм, оптимізм, впевненість у собі та концентрація уваги [2, с. 40].

Цифрова трансформація, пандемія та воєнний стан, зумовили суттєві зміни професійної діяльності педагога, необхідність оновлення способів взаємодії з колегами, дітьми, батьками. Епоха динамічного розвитку та поширення можливостей цифрових технологій і засобів, доступність їх у їх використанні, відкривають перед фахівцем якісно нові шляхи для подальшого розвитку. Технологія дистанційного освітнього виховання дітей дошкільного віку сьогодні набуває все більшого масштабу [3, с. 17].

Можливості даної технології можуть значно спростити завдання за рахунок використання мультимедійних технологій, імітаційного моделювання тощо. Віртуальна реальність дозволяє демонструвати дітям такі явища, що у звичайних умовах показати дуже складно або взагалі – неможливо.

Застосування інформаційно-комунікаційних технологій у роботі з дітьми полягає в тому, що музичні керівники та педагоги використовують у своїй роботі мультимедійні можливості комп'ютера для підвищення мотивації до полегшення засвоєння дітьми запропонованої музичної інформації різної спрямованості [3, с. 18].

Використання комп'ютера, мультимедіа та інформаційних технологій як дидактичних засобів здатне підвищити мотивацію, індивідуалізувати навчання, розвиток творчих здібностей дітей та створити здоровий емоційний контекст.

При організації дитячої музичної діяльності використовувались такі медіа засоби: комп'ютерні ігри, мультфільми, відео замальовки, відео

заняття, презентації, власні медіа продукти.

Використання мультимедіа в навчанні не лише прискорює передачу інформації дітям і підвищує рівень її засвоєння, а й сприяє розвитку таких процесів, як увага, пам'ять, мислення, уява, мовлення, розвиток сприйняття кольорів та композиції. Також, бере участь в інтелектуальному, емоційному та моральному розвитку дитини [4, с. 226].

Взаємодія сім'ї і дошкільного закладу є об'єктивною необхідністю та вимогою сьогодення, оскільки педагогів і батьків об'єднує одна мета – виховання соціально зрілої, всебічно розвиненої і успішної особистості [1, с. 13].

Сучасна дослідниця Ганна Беленька наголошує на тому, що співпрацювати з батьками необхідно, але примушувати до співпраці – не доцільно, натомість – варто заохочувати. Залучення до співпраці варто здійснювати поступово – покроково і починати вихователю слід із презентації власної компетентності [1, с. 14].

Таким чином, інтеграція можливостей цифрових технологій в освітній процес закладу дошкільної освіти дозволяє цілісно та цікаво для сучасних дітей представляти інформацію з різних освітніх галузей, видів діяльності в процесі реалізації вимог базового компонента дошкільної освіти для забезпечення соціальної адаптації та готовності продовжувати освіту [5, с. 180].

Отже, цифрові технології є незамінними в нашому сьогоденні, так як застосовуються у кожній сім'ї. Дітей більше зацікавить мультимедійна технологія, перегляд цікавого мультфільму чи презентації, послухати різноманітні звуки. Цей метод покращить запам'ятовуваність, розвине інтерес до музики. Але, не слід забувати і про технології педагогів минулого, їх можна поєднувати у своїй роботі. Наприклад, можна зробити відео-кліп дитячої ритмічної руханки та поєднати з гімнастикою Еміля Жак-Далькроза. Можна запропонувати дітям прослухати дитячу музику, та спробувати проплескати ритм мелодії. Погоджуємося з висловом Золтана Кодая: «...не існує не музикальних дітей, а не музикальні дорослі – це ті, чия музикальність у дитинстві не була помічена та розвинена». Потрібно ще з дитинства помітити, зацікавити і розвивати таланти дитини.

Список використаних джерел

1. Алеко О., Дьома С. Співпраця закладу дошкільної освіти та родини – необхідність і вимога сьогодення. *Людинознавчі студії. Серія «Педагогіка»*. 2021. 12(44). 11–17. doi: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.12/44.1>
2. Матвієнко С.І. Теорія та методика музичного виховання дітей дошкільного віку: навч. посіб. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 297 с.
3. Омел'янченко Н. М. Сучасні технології організації музичних занять у закладах дошкільної освіти. Кваліфікаційна робота (проект) на

- здобуття ступеня вищої освіти «магістр». Херсон: ХДУ, 2020. 51 с.
4. Особистісно-професійна компетентність педагога: теорія і практика: збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-методичної практичної конференції (27 лютого 2020 р.) / за заг. ред. Л. В. Серих. Суми: НІКО, 2020. 364 с.
  5. Фамілярська Л. Л. Інтеграція цифрових технологій в освітнє середовище закладу дошкільної освіти. URL: <https://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/2414-0325.2021.1115/392>.

Андрій Литвин

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЧЕРЕЗ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ

На сьогоднішній день, висока якість професійної освіти є надзвичайно важливою складовою успіху будь-якої країни. У свою чергу, освіта майбутніх педагогів є однією з найбільш важливих галузей професійної освіти. Однак, існують певні проблеми, пов'язані з якістю навчання в цій галузі. Наприклад, в умовах постійного розвитку технологій інформаційно-комунікаційних систем, традиційні методи навчання часто не забезпечують достатнього рівня засвоєння знань та навичок. Тому використання інтерактивних технологій у навчальному процесі може бути ефективним засобом розвитку професійної компетентності майбутніх педагогів.

Питанням формування професійних компетенцій та умінь і якостей, необхідних майбутньому педагогу у своїх дослідженнях приділяють увагу Є. Барбіна, О. Дубасенюк, Н. Кічук, А. Маркова, О. Семенов.

Одним з головних завдань професійної освіти майбутніх педагогів є розвиток їх професійної компетентності. Це означає, що студенти повинні мати змогу засвоювати знання та навички, які дозволять їм ефективно працювати у своєму майбутньому професійному середовищі. У зв'язку з цим, використання інтерактивних технологій може допомогти студентам в цьому процесі.

Використання засобів інтерактивних технологій навчання сприяє розв'язанню таких завдань: навчально-пізнавальних (конкретна дидактична мета), комунікативно-розвивальних (пов'язане з загальним емоційно-інтелектуальним фоном процесу пізнання) і соціальноорієнтаційних (результати якого проявляються за межами навчального часу і простору) [1].

Одним з прикладів таких технологій є віртуальні навчальні середовища, які дозволяють студентам зануритися в інтерактивну